

HET BUURTHUIS MOET WEG

Blijspel voor senioren

door

MARIJKE CROMVLIET

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET BUURTHUIS MOET WEG** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MARIJKE CROMVLIET** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

PIETJE PIENTER - vrijwilligster. Een bijdehante pientere leidinggevende vrouw. Zorgt voor koffie en orde.

AAL TOTAAL - vrijwilligster. Een eersteklas zeurpiet, aartslui en in alles negatief.

OLGA VAN ZUYLENSTEIN - buurvrouw. Verwaand nest. Niet bijster intelligent.

GRIET BAKELIET - oudpapiermedewerkster. Manwif. Ad-rem, grof, brutaal. Hart van goud.

SARIE BOMBARIE - oudijzermedewerkster. Manwif. Onnozele hals. Beresterk. (een edel stel die twee)

TREES HOOGTEVREES - bezoeker. Strijdvaardige regeltante.

NB. Alle dames zijn rond de 60 jaar. Griet en Sarie kunnen dialect of plat stads praten.

DECOR:

Het speelt zich af in een oud clubhuis van de duivensportvereniging, waar de seniorendames spelletjes doen. Linksachter een keukenkastje waarop koffiegerei, met onderin bergruimte. Links vooraan: deur naar berghok waar sjoelbak en bingospullen zijn. Rechts achteraan: deur naar industrieterrein en achtertuin van mevrouw Olga van Zuylenstein. Raam met uitzicht op container. Middenachter: deur naar Olga's achterpad. (kan zo nodig vervallen. Dan Olga rechts op) In het rond tafeltjes, aanvankelijk met kleedjes. Langs zijwanden: oude duivenposters, vaantjes etc. Met meegebrachte snuisterijen gezellig gemaakt. Centrum: grote ronde tafel. Lokatie: De rand van een middelgroot dorp.

Het eerste bedrijf speelt zich af rond het middaguur.
Het tweede bedrijf aan het eind van de middag.

EERSTE BEDRIJF

(als het doek opgaat is het toneel leeg. Pietje op van rechts, met jurk en schortje. Draagt een tas met koeken en een thermoskan erin. Tweede tas met oude kranten. Zet thermoskan op kastje. Legt de oude kranten op een stoel rechts)

AAL: *(op van rechts, met stapel oude kranten en een tas met bingoprijzen)* Ha, Pietje! *(legt de kranten op de tafel en zet de tas op de grond)* Hè hè! Is me dat sjouwen! Even zitten.

PIETJE: Jaja, we krijgen het nog druk. Rust maar vast uit.

AAL: *(klagerig)* Zeg dat wel. Wat een eind lopen is dat, hier naar het industrieterrein! Het moest niet mogen, op onze ouwe dag. Heb je koffie bij je?

PIETJE: Ja. Maar we maken eerst de boel gereed. Dan is dat vast gebeurd.

AAL: *(begerig kreunend)* O! Ik heb zo'n trek!

PIETJE: Koffie drinken kunnen we altijd nog. Vanmiddag komen de bejaarden. Spelletjes doen.

AAL: *(temerig)* Hoeveel bejaarden komen er? *(benen op een stoel)*

PIETJE: Daar kun je niks van op aan. Soms zet ik koffie voor tien personen, komen er twintig. Dan zet ik twintig koppen, komen er maar vier.

AAL: De laatste tijd komen er steeds meer, hoor. Hoe komt dat toch, Pietje?

PIETJE: Doordat we zo'n gezellig buurthuis hebben, Aal.

AAL: *(zeurt)* Maar het is zo'n eind lopen voor die ouwe mensen.

PIETJE: Dat kan nu eenmaal niet anders. Dit gebouwtje was van de Duivensport. Die hebben nu een nieuwe. Dit wilden ze afbreken. Daar heb ik een stokje voor gestoken.

AAL: *(droevig verontwaardigd)* Nergens was een plekje om een spelletje te doen, voor die oudjes.

PIETJE: Hoho! *(verontwaardigd)* Oudjes? Er zijn erbij, die zijn flinker dan jij en ik bij elkaar. De senioren zijn het.

AAL: *(zanikt)* Dit buurthuis is te klein. Zeker als ze gaan sjoelen. Die sjoelbak neemt zoveel ruimte in beslag.

PIETJE: Wat te denken van de bingo? Heeft ook een hele tafel nodig, voor die ballen.

AAL: Plus de prijzen! Ik heb ze meegebracht. Ze zitten nog in mijn tas. Pak ze maar. *(wijst)*

PIETJE: Hou ze maar omhoog.

AAL: *(zet tas op een stoel en houdt elke prijs met tegenzin omhoog)*

Een pakje thee.

PIETJE: Komt altijd te pas, thee.

AAL: *(landerig)* Een snijkoek... *(legt op tafel)*

PIETJE: *(opgewekt en goedkeurend)* Lust ook iedereen. Goed voor de stoelgang.

AAL: *(met droevige trots)* Een badhanddoek. *(vouwt hem om haar nek)*

PIETJE: *(valt uit)* Een badhanddoek? Dat hebben we nooit. Het is altijd snoep.

AAL: Dit is beter dan snoep. Ze zijn allemaal veel te dik.

PIETJE: Ik niet, hoor. *(gaat mooi rechtop staan; ook wanneer speelster zelf dik is)*

AAL: *(liederig)* Een doos bonbons. *(gooit die onverschillig op tafel)*

PIETJE: Dus toch snoeperij.

AAL: Dit mag ik niet overslaan. Dat kan ik die ouwe mensen niet aandoen. Het is het enige wat ze soms nog hebben. Dan maar dik.

PIETJE: Ben je nu klaar? *(raadpleegt horloge)*

AAL: *(tergend langzaam)* Nog één veilingstuk. Kersen op sap. *(zet neer)*

PIETJE: *(haalt een pak koeken uit haar tas)* Ik stop de koeken weg. Anders weet ik wel hoe dat gaat. Kom op, Aal, aan het werk. Je hebt weer lang genoeg gezeten.

AAL: *(met tegenzin)* Nu moeten zeker weer die snertkleedjes van de tafel? *(honend)* Anders kunnen ze weer niet schrijven, die ouwe... eh... die mensen.

PIETJE: Precies. De kleedjes er af. Dan kunnen we de bingospullen neerzetten.

AAL: *(tergend)* En doe jij nog wat vandaag? Ik kan niet alles alleen doen, hoor. *(haalt één kleedje weg)* Wat ga jij doen?

PIETJE: De vloer. Met de mop. Doe jij de vloer? Met de mop?

AAL: *(opstandig en langzaam)* Dweilen? Dat kan ik niet, hoor. Ik heb zo'n last van mijn rug.

PIETJE: Dat gaat met dweilen juist over! Beweging, dat moet je hebben! Daar staat de emmer. Met de mop. *(wijst links, naast kastje)*

AAL: *(met enorme tegenzin en tergend langzame halen, beweegt ze de mop over de vloer. Moppert)* Al dat stof hier altijd op de vloer. Waar komt dat toch vandaan?

PIETJE: Van de timmerfabriek, hier aan de overkant. Ze hebben een zuiger op het dak. Die blaast het zaagsel de lucht in. Dat waait bij ons naar binnen. Door de kieren.

AAL: *(lamlendig plagend)* Maken ze stof? Katoen? Of wol? Voor jurken te naaien?

PIETJE: Fikso heten ze. Ze maken pakketten. Voor kasten. Voor Doe-het-zelf.

AAL: *(klierig)* Ik doe nooit wat zelf. *(leunt op de steel van haar mop)*

PIETJE: Het lekt hier ook nog als een mandje. We moeten er nog blij mee zijn, ook. Al is het dan oud en stoffig. Dan dweilen we maar een keer meer.

AAL: Het was gratis ook. Het is veertig jaar oud, maar we zijn onder dak! *(luistert scherp. Hoort iets. Kijkt door het raam rechts naar buiten)* Kijk nou eens! Komt er een grote container aan! Ze zetten hem hier neer. Vlak voor ons raam!

PIETJE: *(bij het raam)* Warempel! As-je-me-nou! Met zo'n grote kraan! Pas op, hij komt achteruit. *(gaat terug van het raam)* Hij piept en kraakt aan alle kanten. Wat een herrie!

AAL: Zeker ook een oud ding. Afgedankt door de fabrieken.

PIETJE: Daar moeten wij tegenaan kijken. Kan dat onding niet ergens anders?

AAL: *(wijst met vinger)* Daar loopt Griet Bakeliet. Van het oudpapier.

PIETJE: Ze komt van de Fikso vandaan. Ze haalt daar oudpapier, dat van het kantoor afkomt. Hun container is niet zo verrot als deze hier. Dit is één bonk roest. Geen gezicht.

AAL: Hoe durven ze het neer te zetten! *(dweilt verder, rijst op)* Zo'n smerig ding.

PIETJE: Het gaat erom: waarom is die hier neergezet?

AAL: Het gaat erom: wie gaat hem gebruiken?

PIETJE: *(bij raam)* Kijk! Griet Bakeliet gaat er in! Griet van het oudpapier.

AAL: Ja, ik zie het! Ze heeft een sleutel. Nou, mijn kranten krijgt ze niet meer. *(stopt haar kranten in haar tas)* Ze worden vies in die container. *(laat mop liggen)*

PIETJE: Geef mij die mop maar. Er komt niks van terecht.

AAL: *(somber)* Van mij is ook nooit wat terechtgekomen. Van de kranten wel. Die geef ik aan de kerk.

PIETJE: *(stopt abrupt met dweilen)* De kerk?! Ik geef ze aan de Bond van Senioren.

AAL: *(lullig)* De bejaardenbond? Lezen de bejaarden ouwe kranten?

PIETJE: Welnee! Hoe kom je daarbij?

AAL: *(onschuldig)* Nou ja, als ze dement zijn, merken ze dat niet. Ze zien geen datum ook.

PIETJE: Ze gaan er een dagje mee uit. In een bus.

AAL: Met al die ouwe kranten in een autobus? Wat gek! Nee, dan de kerk. De kerk gaat ook een dagje uit. En de dominee gaat ook mee! PUH! *(Olga op van links, zet een tas rommel neer. Hooghartig rechts)*

af)

PIETJE: Opgeruimd staat netjes. Dag mevrouw! (*groet spottend tegen gesloten deur*)

AAL: (*liederig*) Zij brengt haar rommel hier. Ik breng het niet terug, hoor. Kranten heeft ze ook niet bij zich. Niet voor de kerk.

PIETJE: En niet voor de bejaarden.

AAL: (*nog lijziger*) Nog geen eens geen ene krant!

PIETJE: Dit noem ik a-sociaal. We moeten het aan het verstand zien te peuteren: wie hier komt, brengt oudpapier mee. Zo zijn hier de regels.

AAL: (*bij het raam*) Daar heb je Sarie Bombarie ook. Zij doet het oud ijzer.

PIETJE: Dat moet toch een sterke vrouw zijn, die Sarie. Met al dat ijzer.

AAL: Ik wou dat ik van ijzer was. Ik ben maar een zwakke ouwe tobberd.

PIETJE: Daarom ken jij wel effe het kleed uit het berghok halen.

AAL: (*lamlendig*) Nou gaat Sarie ook de container in.

PIETJE: Sarie en Griet! Dat is me een edel stel! Aal, kun je nu even weg? Zij zijn binnen, Griet en Sarie.

AAL: Ik weet niet hoe lang ze daar blijven.

PIETJE: Ik ook niet. Maar als je opschiet zie je ze weer gauw. (*Aal sloom en oververmoeid links af. Pietje ruimt de boel glad, zet koffiegerei klaar en gaat voor het raam rechts staan*)

AAL: (*van links, sleept een vloerkleed achter zich aan. Valt uit*) Nou zeg! Als je nog eens wat weet! Ik drijf in me zweet.

PIETJE: Het is de verkeerde! Het is het vloerkleed.

AAL: Jij zei, dat ik het kleed moest halen.

PIETJE: Het TAFELKLEED.

AAL: (*bozig*) Een kleed is een kleed. Punt uit. (*zit*) Als ik nou geen koffie krijg, val ik flauw.

PIETJE: Hoe kan je zo stom zijn! (*af links. Aal staat zich hoofdschuddend te vergapen bij raam rechts, waar veel te zien is. Pietje op van links. Met rond tafelkleed. Mikt het kortaf op de ronde tafel*) Als je het nog eens moet halen, dan is het DIT! (*houdt het kleed omhoog en wappert ermee*)

AAL: (*gaat daar niet op in. Lijzig*) Dat bonk roest staat er nog steeds! Griet loopt met kranten te sjouwen. Ze brengt ze in die roestbak. De hijskraan is nou weg. Dus die bak blijft daar staan, begrijp ik.

PIETJE: (*verzucht*) Gelukkig! Dan kun je nu weer even gemist worden.

AAL: (*weifelend*) Nou... eventjes dan. Waar moet ik nu weer heen?

PIETJE: Naar het berghok. De sjoelbak eruit halen. En de dozen met

schijven en de bingo en de hele reutemeteut. Kom op. *(trekt Aal mee af links. Aal kijkt gedurende het transport steeds naar het raam, of er niet iets gebeurt. Af links)*

GRIET: *(op van rechts. In spijkerkleding die ertegen kan. Potige, vrijpostige tante. Met een lege jampot. Zet die op tafel. Roept)* Hoi! *(kijkt om zich heen)* Hoi! Hoi! *(verstopt zich)*

SARIE: *(op middenachter. Tuinkleding, pet. Met doos metalen strips van 1 cm. breed)* Griet! *(zoekt)* Grie-iet! Ben je hier? Geef eens antwoord.

GRIET: *(komt tevoorschijn)* Hoi! Met mij!

SARIE: Griet Bakeliet! Wat hou je me weer voor de mal! Hoe vind je je container?

GRIET: Hoe ik hem vind? Makkelijk zat. Ik hoef niet te zoeken. De grootste en de lelijkste. Maar ik ben er hartstikke blij mee.

SARIE: Ik wou dat ik een container had. Voor mijn oud ijzer. Ik was bij de Fikso. Die container daar is voor het papier van kantoor.

GRIET: Het papier van kantoor is voor mij, dat weet je.

SARIE: Weet ik. Maar tussen dat papier zitten ijzeren strips. Die zaten om de planken. Bindmateriaal.

GRIET: Die mogen niet tussen oudpapier.

SARIE: Daarom haal ik ze er tussenuit. Voor mijn handel. Voor oud ijzer.

GRIET: Ik zag Pietje voor het raam staan. Met haar grote tas. Er moet koffie wezen. *(zoekt in of op kastje)*

SARIE: Als dat zou kunnen! *(wrijft haar handen)* Ik smacht van de dorst.

GRIET: De vrijwilligers zijn foetsie. Allebei. Pietje en Aal. *(pakt koffiekant)* Dus: wat let ons?

SARIE: *(weegt de kan op haar hand)* Hij zit hartstikke voll!

GRIET: Jij lust zeker ook wel een bakkie pleur?

SARIE: Dat kun je niet maken, joh! Die koffie is niet voor ons! Die is van hun!

GRIET: Een brutaal mens heeft de halve wereld. En de andere helft neemt-ie.

SARIE: Je hebt gelijk. Vooruit, schenk maar in. *(zitten bij de tafel)*

GRIET: *(schenkt twee koffie, met suiker en melk)* Asjeblijft, mevrouw.

SARIE: *(drinkend)* Heb je er niks bij?

GRIET: Nog kapsones ook? Eerst wil je niks en dan opeens alles.

SARIE: Als ik wat doe, dan doe ik het goed.

GRIET: *(vindt de koeken)* Kijk eens, wat ik vind! *(leest verpakking langzaam en moeilijk)* Schar... rel... ei... koe... ken! 't Is nogal wat! Scharrelkoeken? *(haalt schouders op)*

SARIE: *(behoedzaam om zich heen kijkend)* De vrijwilligers zijn nergens te bespeuren. Zeker klaar met schoonmaken. Eierkoeken zijn fijn. Ze kruimelen niet. Zijn lekker zacht. *(hapt erin)*

GRIET: Heb jij dat vreemde mens ook gezien? *(slurpt)*

SARIE: Vreemd mens? *(haalt schouders op)* Welk vreemd mens?

GRIET: Die kakmadam. Van de overkant. *(slurpt, eet koek, wijst naar rechts)* Daar, met die tuin. *(men slurpt, smakt, morst, praat en eet koek tegelijk)*

SARIE: O, die. Liep ze weer te koekeloeren?

GRIET: Heb jij haar al eerder gezien? *(slurpt, eet koek)*

SARIE: Ja, gisteren. Ze stond nota bene in mijn ijzerbak te graaien.

GRIET: Daar moet ze met haar fikken afblijven, de kakmadam. Wat heb je gezegd?

SARIE: Wat had ik moeten zeggen? *(slurpt, eet koek)*

GRIET: Pottenkijkers kunnen we niet gebruiken. *(slurpt, eet koek)* Dat zeg je dan.

SARIE: O, dat. *(slurpt, eet koek)* Nou, een volgende keer dan. *(kopje leegmaken)*

GRIET: Ik neem er nog één. Een mens is niet van steen. *(schenkt in)*

SARIE: Ik ook. Op één been kun je niet lopen, zei mijn moeder altijd. *(kopje bij)*

GRIET: Toch aardig van Pietje, om koffie voor ons klaar te zetten.

SARIE: Ze zag ons natuurlijk zeulen. Meelij gekregen. Met de arme sloebbers. *(Olga op van links. Met doos vol afval; flessen, melkpakken etc.)*

GRIET: *(gaat als een agent voor haar staan)* Wat mot dat?

OLGA: *(hooghartig)* Dit lag allemaal in mijn tuin. Maar het moet uit mijn ogen vandaan.

SARIE: *(pesterig)* Uit uw ogen vandaan? *(kijkt in Olga's ogen)* Daar zit niks meer in.

GRIET: U mot hier niet weze, met uw rotzooi! Het is hier alleen voor papier en ijzer. Glaswerk mot u wegbrengen. Naar de glazewasser.

OLGA: Ik ben niet van plan levenslang op een vuilnishoop neer te kijken.

GRIET: As dat het enige is, waar u op neerkijk...

OLGA: O nee! Bij lange na niet.

SARIE: Op mensen! Kijk u ook neer. Op ons! Ik ziet het zelluf!

OLGA: Dat ben ik me niet bewust.

GRIET: Dan ben u bewusteloos. Wie ben u, as ik vrage mag?

OLGA: Ik ben Olga Zuidenstein. Ik woon hier tegenover. *(wijst middenachter)* Aangenaam. *(steekt haar hand uit, die wordt niet aangenomen)* Zijn jullie van oudpapier?

GRIET: Ik ben van oudpapier. Ik ben Griet Bakeliet.

SARIE: Ik ben van oud ijzer. Sarie Bombarie is de naam. (*slaat zich trots op de borst*) Kom u oud ijzer brengen? Dan mot u bij mij weze.

OLGA: Nee. Ik kom mijn vuil brengen. Wat ik in mijn tuin gevonden heb.

GRIET: (*stoot Sarie aan*) Dat is die kakmadam, waar ik het over had.

SARIE: O, is ze dat? Gut ja. Ook een bakkie leut, kakmadam?

OLGA: (*verwaand*) Nee, dank u.

GRIET: Het is zeker te min. (*probeert Sarie op te jatten*) Sarie, jij zou nog iets tegen mevrouw zeggen.

SARIE: Ikke? Ik zou wat zeggen?

GRIET: Ja, over die pot... Je weet wel.

SARIE: (*knalt het eruit*) Je kan de pot op.

GRIET: (*souffleert Sarie*) Nee, dat we geen pottenkijkers...

SARIE: (*flapt het eruit*) Dat u niet op de pot mag schijten.

OLGA: Wat een rare taal! Foei! Wat voor soort volk huist er in die containers? Zwervers? Misdadigers? Leeglopers?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto